

For så vidt angår den organisatoriske afgrænsning omfatter lovforslaget ud over den behandling af personoplysninger, der finder sted for den offentlige forvaltning og private, som udgangspunkt også domstolenes behandling af personoplysninger.

For så vidt angår lovforslagets funktionelle anvendelsesområde er dette ikke som i den gældende registerlovgivning afgrænset på grundlag af en definition af et »register«, men omfatter al behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og ikke-elektronisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et manuelt register.

Den offentlige forvaltning og domstolenes stigende anvendelse af elektronisk sagsbehandling vil således medføre, at et stadig større område vil blive omfattet af lovgivningen om behandling af personoplysninger.

Om forholdet mellem arkivlovgivningen og den kommende lovgivning om behandling af personoplysninger anføres i bemærkningerne til ovennævnte lovforslag, at lovforslaget bygger på den forudsætning, at spørgsmålet om arkivmæssig anvendelse (behandling) af personoplysninger afgøres efter arkivlovgivningens regler herom (og ikke efter regler i lov om behandling af personoplysninger kapitel 4). De øvrige generelle regler i lov om behandling af personoplysninger finder anvendelse på arkivmæssig behandling af personoplysninger, medmindre det databeskyttelsesretlige spørgsmål er reguleret i arkivlovgivningen.

Dette lovforslag bygger på den samme ordening og indeholder en række bestemmelser om arkivmæssig behandling af personoplysninger. Medmindre andet er fastsat i arkivlovgivningen, vil det i øvrigt være reglerne i lov om behandling af personoplysninger, der finder anvendelse på arkivernes behandling af personoplysninger. Dette indebærer bl.a., at de regler i lov om behandling af personoplysninger, der vedrører anmeldelse til Datatilsynet af behandling af personoplysninger samt registreredes rettigheder, som udgangspunkt finder anvendelse. Tilsynet med bl.a. disse reglers overholdelse i forbindelse med offentlige arkivers behandling af personoplysninger føres af Datatilsynet, jf. kapitel 16 i lovforslaget om behandling af personoplysninger.

For så vidt angår bestemmelserne i kapitel 9 i lovforslaget om behandling af personoplysninger om den registreredes indsigt ret bemærkes dog, at der i det foreliggende lovforslag foreslås fastsat særlige regler for proceduren i forbindelse med anmodning om indsigt. Der henvises herom til ændringsforslag § 1, nr. 12 og bemærkningerne hertil.

Særligt om § 14 i forslag til lov om behandling af personoplysninger

Som § 14 i forslag til lov om behandling af personoplysninger er indsat følgende bestemmelse, der i det væsentlige svarer til bestemmelsen i lov om offentlige myndigheders registre, § 9, stk. 4, jf. arkivlovens § 37. Bestemmelsen lyder:

»Oplysninger, der er omfattet af denne lov, kan overføres til opbevaring i arkiv efter reglerne i arkivlovgivningen.«

Af bemærkningerne til denne bestemmelse fremgår:

»Bestemmelsen regulerer spørgsmålet om arkivering. Efter bestemmelsen kan oplysninger, som er omfattet af loven, overføres til opbevaring i arkiv efter reglerne i arkivlovgivningen. Bestemmelsen indebærer, at der vil kunne ske arkivering af behandlede oplysninger i det omfang, dette følger af reglerne i arkivlovgivningen. Dette gælder for oplysninger, som er behandlet for såvel offentlige myndigheder som for private. Med hensyn til de private arkivalier bemærkes, at den foreslåede bestemmelse er udtryk for en kodificering af, hvad der antages at gælde efter lov om private registre. Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 4.2.11.3. og *betænkningen*, side 145-150.«

Udvalget om registerlovgivningen har i Betænkning nr. 1345/1997, s. 166, påpeget, »at en række forhold kan anføres til støtte for, at kompetencen til at meddele tilladelse til arkivering af oplysninger, som er omfattet af lovudkastet, generelt henlægges til Rigsarkivaren. Der kan bl.a. peges på, at Rigsarkivarens udtalelse om, hvorvidt arkivalier er bevaringsværdige, i praksis tillægges stor betydning [...]. Endvidere kan der peges på, at den forventede udvikling hen imod digital forvaltning også synes at tale for, at kompetencen til at meddele tilladelse til arkivering af oplysninger, som er omfattet af lovudkastet, henlægges til Rigsarkivaren. Herved vil retstilstanden svare til de regler, der i dag gælder for papirbaserede arkivalier.«

Kulturministeriet er enig i udvalgets vurdering, og det foreslås således at ophæve § 14 i den gældende arkivlov, der fastsætter inddragelse af Registertilsynet ved afgørelsen af konkrete bevaringssager.

Det tilføjes, at en nyordning vil medføre en administrativ forenkling. Statens Arkiver har oplyst, at der i perioden 1992-1999 er forelagt Registertilsynet ca. 110 sager, der vedrører bevaring af registre. I perioden 1999-2000 forventes det, at Statens Arkiver efter den gældende ordening vil skulle indstille ca. 375 registre til bevaring. Det mere omfattende virkeområde for lovgivningen om behandling af personoplysninger i